

SUSIPAŽINKIME

Šiame mokyklos bendruomenės gretas papildė nauji mokytojai: pradinį klasių mokytoja R. Dubinskaitė-Pučkorė, istorijos mokytoja R. Mėčienė, pradinį klasių mokytoja A. Stončienė, specialusis pedagogas S. Dobravalskis bei pradinį klasių mokytoja J. Valaišienė. Tad susipažinkime su jais!

Mokytoja Reda, kodėl pasirinkote pedagogės kelią?

Būti mokytoja buvo mano mažos mergaitės svajonė. Tačiau gyvenimo kelias pasisuko kitaip – po dailės ir dizaino bei pedagogikos studijų dirbau grafikos dizainere. Mano vaikystės svajonė išsipildė tik prieš du metus. Labai tuo džiaugiuosi – šiame darbe matau didžiulę prasmę. Kiekviena diena mokykloje man yra galimybė ne tik mokytis, bet ir mokytis pačiai – iš vaikų smalsumo, jų nuoširdumo ir kūrybiškumo.

Mokytoja Reda Dubinskaitė-Pučkorė

2 p.

50 prisiminimų iš praeities

Šių mokslų metų I-asis pusmetis – jubiliejinis. Ta proga nusprendėme toliau tęsti ir parengti rubriką „50 prisiminimų iš praeities“: susisiekti su 50 buvusių mokinių bei užduoti jiems po kelis klausimus. Mums buvo įdomu sužinoti, kaip jiems sekasi. Prašėme jų prisistatyti, pasidalinti prisiminimais iš mokyklos laikų ir palinkėti ko nors mokyklos bendruomenei. Atsakymai – įvairūs, šilti, nostalgiški ir kartais net priverčiantys nusišypsoti! Tad kviečiame prisiminti kartu...

Kaip save pristatytumėte?

Esu Edita, mokyklą baigiau 2004 metais. Joje mokytis pradėjau nuo šeštos klasės. Patys geriausi prisiminimai apie mokyklą, atrasti joje draugai – mano gyvenime yra iki šiol. Po mokyklos įstojau į viešojo administravimo studijas, dar būdama studentė pradėjau dirbti Plungės r. savivaldybės administracijoje. Toje pačioje darbovietėje dirbu iki šiol. Mano du vaikai taip pat mokinaisi šioje mokykloje.

Ką prisimenate iš mokyklos laikų?

Prisimenu atrastus draugus, puikius mokytojus.

Ką palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Palinkėsiu gyvuoti dar ilgai ilgai... Taip pat linkėsiu žingeidžių, besimokančių vaikų, nes šiais laikais vaikus sudominti labai sunku.

Edita Aušrienė su dukrele Urte

4 p.

Atostogos įkvėpė: mokiniai ir mokytojai sugrįžo su nauja energija

Atostogos – tai ne tik poilsio metas, bet ir puiki galimybė patirti naujų įspūdžių. Kelionės, pažintys su kitomis vietovėmis bei kultūromis praturtina tiek mokytojų, tiek mokinių kasdienybę, suteikia įkvėpimo bei naujų idėjų. Sugrįžę į mokyklą visi dalijasi įspūdziais, kupini energijos ir pasiruošę naujam etapui. Žurnalistų būrelis nariams smalsu buvo paklausinti, kas kur vyko, todėl pakalbino ne tik mokytojus, bet ir mokinius. Tiesa, ne visus suspėjome – rugsėjis mokykloje pilnas veiklų ir naujų iššūkių. Kitus pakalbinsime vėliau, galėsite perskaityti kitame numeryje.

Mokytoja Rūta, į kokią šalį (ar šalis) šią vasarą keliavote?

Šią vasarą labai daug keliau: lankiausi Švedijoje, Jungtiniuose Arabų Emyratuose (Dubajus), Indonezijoje (Balis) ir Kreta.

Kas labiausiai nustebino?

Kultūrinį šoką patyriau Balyje. Balyje jaučiausi kaip kokiame filme tarp įspūdingų dekoracijų – džunglės, šventyklos, ryžių plantacijos, beždžionėlės, besisukančios tarp žmonių, ir, žinoma, pačių žmonių kasdienybė, pagrįsta besąlygišku tikėjimu dievais.

Ar patyrėte kokią nors smagų ar netikėtą nuotykį kelionių metu?

Skrendant į Dubajų mane aptarnavo mano dukra stiuardės Beatrice – tai buvo labai jautru. Balyje teko iš beždžionėlės atsikovoti savo žydrą skėtį – matyt, ji taip pat norėjo slėptis nuo lietaus... Daug emocijų sukėlė važiuoti motoroleriais sausakimšose Uluwatu gatvėse.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja R. Paulikienė su dukra Beatrice

Mokytoja R. Paulikienė su linksma beždžionele (nuotrauka iš asmeninio archyvo)

2 p.

Užvėrusi mokyklos duris, bet atvėrusi naujas galimybes

Gyvenime dažnai būna permainingų. Ne išimtis ir mūsų mokykla: vienus mokytojus – mokslų šviesuolius – keičia kiti. Šiame pamokų mūsų mokykloje nebeveda lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja E. Ivinskienė. Mums, „Pertraukos“ žurnalistams, įdomu, kodėl rinkosi mokytojos profesiją, kokia veikla šiuo metu užsiima.

Kokia buvo jūsų svajonių specialybė?

Kodėl pasirinkote lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos darbą?

Svajojau tapti mokytoja, o ypač pradinį klasių mokytoja. Pabijojau stojamojo egzamino – matematikos. Todėl pasirinkau studijuoti lietuvių kalbą ir literatūrą. Auklėtoja buvo lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja, ji buvo mano autoritetas.

Mokytoja E. Ivinskienė

2 p.

Mieli Mokytojai,

su Jūsų diena! Jūs kasdien dovanojate ne tik žinias, bet ir savo laiką, širdį bei kantrybę. Linkiu, kad ši diena primintų, kokia prasminga yra Jūsų misija ir Jūsų darbas – įkvepiantis juos augti, svajoti ir siekti daugiau. Linkiu džiaugsmo, smagių akimirkų su mokiniais ir begalinės energijos!

Mokyklos direktorius
Paulius Zakalskis

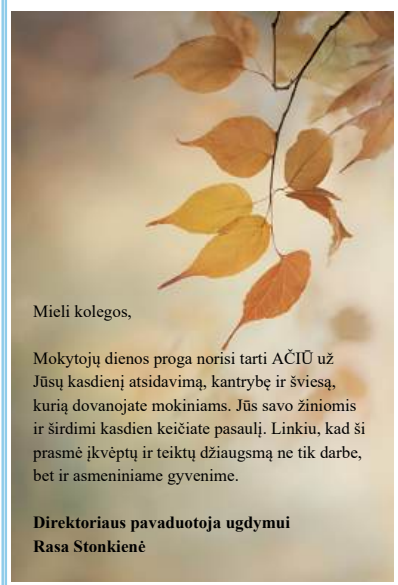

Direktoriaus pavaduotoja ūkio reikalams
Sandra Šiškovienė

Mieli kolegos,

Mokytojų dienos proga norisi tarti AČIŲ už Jūsų kasdienį atsidavimą, kantrybę ir šviesą, kurią dovanojate mokiniams. Jūs savo žiniomis ir širdimi kasdien keičiate pasaulį. Linkiu, kad ši prasmė įkvėptų ir teiktų džiaugsmą ne tik darbe, bet ir asmeniniame gyvenime.

Direktoriaus pavaduotoja ugdymui
Rasa Stonkienė

Mokytoja Reda, kaip jautėtės pirmosiomis dienomis mūsų mokykloje?
Labai keista, bet nejaučiau jokio jaudulio. Gal todėl, kad mane taip šiltai priėmė mokyklos bendruomenė, vaikai, tėvai. Be to, ši mokykla man yra artima: joje mokiausi nuo 5 iki 12 klasių.

Kuo mūsų mokykla Jums atrodo išskirtinė?

Man ši mokykla išskirtinė savo bendruomeniškumu. Jaučiasi glaudus ryšys tarp vadovų, administracijos, mokytojų, mokinių ir švietimo pagalbos specialistų. Džiugu, kad mokyklos erdvės modernėja. Didelis dėmesys skiriamas įtraukiamajam ugdymui – kiekvienas vaikas yra svarbus, stengiamasi sudaryti palankias sąlygas mokytis ir atsiskleisti.

Kas Jums atrodo svarbiausia pamokoje?

Man svarbiausia, kad pamokoje vaikai būtų įsitraukę ir domėtusi. Tada mokymasis vyksta daug lengviau ir smagiau.

Kaip stengiatės užmegzti ryšį su mokiniais?

Nuoširdžiais pokalbiais, diskusijomis. Kiekvienas vaikas atranda, ką papasakoti, kuo pasidalinti. Man svarbu juos išgirsti.

Koks yra Jūsų didžiausias mokytojo įkvėpimas ar autoritetas?

Iš kiekvieno mokytojo galima ko nors pasimokyti, pasisemti idėjų. Mokydamasi šioje mokykloje turėjau daug autoritetų. Tačiau labiausiai esu dėkinga dailės mokytojai Aldonai Bieliauskienei, kuri pastebėjo mano gebėjimus dailėje ir dizaine. Jos dėka turiu ne tik grafinio dizaino diplomą, bet ir pedagoginį išsilavinimą. Man patiko jos mokymo metodai – ji mokoje sudominti mokinius, net ir maištingame vaike pastebėdavo talentą bei padėdavo jam atsiskleisti. Man tai atrodo labai kilnu.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Mėgstu amerikietiško sportinių automobilių dinamiką – ji man primena kūrybos laisvę ir energiją. Todėl laisvalaikiu dažniausiai renkuosi trumpas keliones, per kurias galiu ne tik mėgautis vairavimu, bet ir pamatyti ką nors naujo, pasivaikščioti, atrasti įdomias vietas, kurios įkvepia. Man patinka laiką leisti gamtoje. Mėgstu skaityti, tačiau dabar dažniau į rankas paimu moksline literatūrą, nes studijuojau. Todėl ir laisvalaikio lieka visai nedaug.

Kokį palinkėjimą norėtumėte pasakyti mūsų mokyklos bendruomenei?

Linkiu išsaugoti šilumą, draugiškumą ir bendrystę. Džiaugiuosi būdama šios mokyklos dalimi ir esu dėkinga už tokį nuoširdų priėmimą. Ačiū!

Dėkojame už pokalbį.

Mokytoja Ramutė, kodėl pasirinkote pedagogės kelią?

Besimokant mokykloje mane žavėjo viena mokytoja savo atmintimi, gebėjimu sudominti dalyku ir savo žiniomis. Taip mane ir įkvėpė pasirinkti mokytojos profesiją.

Kaip jautėtės pirmosiomis dienomis mūsų mokykloje?

Pirmomis dienomis yra įdomu susitikti su naujais žmonėmis ir noras pažinti tiek kolegas, tiek mokinius.

Kuo mūsų mokykla Jums atrodo išskirtinė?

Išskirtinė mokykla, man atrodo, savo gabiais mokiniais, kurie nori daugiau sužinoti bei dalyvauja įvairiuose konkursuose, olimpiadose, taip pat savo įdomiais ir gražiais, gausiais renginiais, veikliais mokytojais.

Kas Jums atrodo svarbiausia pamokoje?

Pamokoje man svarbu, kad kuo daugiau mokinių suvoktų temą, susidomėtų ir norėtų daugiau sužinoti.

Kaip stengiatės užmegzti ryšį su mokiniais?

Stengiuosi suprasti mokinių, laikytis duoto žodžio, kalbėtis, gerbti.

Koks yra Jūsų didžiausias mokytojo įkvėpimas ar autoritetas?

Didžiausias mokytojo įkvėpimas ir autoritetas yra mokinių rezultatai, noras sužinoti, išmokyti, mokinių užduodami logiški klausimai.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Laisvalaikiu mėgstu paskaityti knygą, žurnalą, pažiūrėti pažintines televizijos laidas, ypač apie kitas šalis ir smagu yra kurti ateities planus.

Kokį palinkėjimą norėtumėte pasakyti mokyklos bendruomenei?

Mokyklos bendruomenei norisi palinkėti nepamiršti gražių žodžių vieni kitiems, atsakomybės ir kūrybiškumo darbuose, o sėkmė priklauso nuo mūsų visų kartu.

Dėkojame už pokalbį.

Istorijos mokytoja Ramutė Mėčienė

Koks vietinių žmonių bruožas labiausiai įsiminė?

Baliečiai – giliai tikinti tauta. Jie meldžiasi triskart per dieną. Įstaigose, parduotuvėse, viešbučiuose, šalia namų – visur, kur tik žmonės lankosi, kiekvieną rytą iš palmės lapo paruošiamas aukų krepšelis dievams su smilkalais, maistu ir gėlėmis. Tai stebino.

Kokį tradicinį patiekalą ragavote ir ar jis jums patiko?

Indonezijoje labai populiarūs patiekalai iš ryžių – juos ir skanavau, įmantresnių (egzotinių) valgių vengiau, kad nekiltų kelionės metu sveikatos sutrikimų.

Jei mokiniai keliautų į jūsų aplankytas šalis, ką rekomenduotumėte jiems būtinai pamatyti?

Mokiniais norėčiau patarti, kad pirmiausiai reiktų pakeliauti po Lietuvą. Savo kraštą privalu pažinti, o jau paskui galima dairytis ir į kitas šalis...

Mokytoja R. Paulikienė su duktėmis Beatrice Balyje (nuotrauka iš asmeninio archyvo)

3

Mokytoja Aušra, kodėl pasirinkote mokytojos kelią?

Pasirinkau šį kelią, nes labai mylėjau savo pirmąją mokytoją. Ji man buvo autoritetas, rūpestis ir šiluma.

Kaip jautėtės pirmosiomis dienomis mūsų mokykloje?

Pasitiko draugiškas kolektyvas ir buvo drąsiau.

Kuo mūsų mokykla Jums atrodo išskirtinė?

Šioje mokykloje mokėsi ir ją baigė daugelis mano draugų. Prisiminimai patys geriausi.

Kas Jums atrodo svarbiausia pamokoje?

Svarbiausias man pamokoje – geras emocinis ryšys tarp mokytojo ir mokinio.

Kaip stengiatės užmegzti ryšį su mokiniais?

Pastebiu smulkmenas, paklausiu kaip mokiniai jaučiasi. Šypsena, gera emocija, daugiau padrąšinimų nei pastabų.

Koks yra Jūsų didžiausias mokytojo įkvėpimas ar autoritetas?

Mokinių smalsumas ir nuoširdumas įkvepia labiausiai.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Piešiu neurografiką. Mėgstu dainuoti.

Kokį palinkėjimą norėtumėte pasakyti mokyklos bendruomenei?

Esame skirtingi, bet kiekvienas turi savo dovanas, kuriomis gali praturtinti kitus.

Dėkojame už pokalbį.

Mokytoja Aušra Stončienė

5

Užvėrusi mokyklos duris, bet atvėrusi naujas galimybes

Ar patiko dirbti šį darbą?

Iš pradžių įsivaizdavau, kad keliausime po literatūros sodus – skaitysiu, analizuosiu kūrinį, ir visa tai atrodys gražu lyg knygos puslapiai. Tačiau realybė pasirodė kitokia, kupina iššūkių ir netikėtų posūkių. Vis dėlto, ilgainiui, daug mąstydamas ir ieškodamas savo kelio, po truputį prisijaukinau šį darbą.

Prisiminkite, kokia buvo jūsų darbo pradžia mokykloje?

Iš pradžių negavau viso etato, dar dirbau Aleksandravo mokykloje pionierių vadovu. Šis darbas nelabai patiko. Tad gavusi visą lietuvių kalbos ir literatūros krūvį – labai apsidžiaugiau.

Ką labiausiai mėgo jūsų mokiniai?

Labiausiai mėgo kūrybines užduotis: rašyti rašinius, kurti pasakas ir sakmes, pristatyti perskaitytas knygas...

Kuo užsiimate šiuo metu, kada nereikia eiti dirbti į mokyklą? Koks jūsų laisvalaikis?

Dabar dirbu darbus, kuriems pritrūkdavo laiko. Daugiau skaitau, susitinku su anūkais, keliauju. Per vasarą aplankiau tris šalis...

Ką palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Linkiu visiems sveikatos, atjaunos vienas kitam, kad sugebėtume pamatyti daugiau nei žodžiai ir išgirsti tai, kas pasakoma tyloje. Linkiu išsikalbėjimo, tolerancijos ir tikėjimo tuo ką darote.

Dėkojame už pokalbį.

Mokytoja E. Ivinskienė

Atostogos įkvėpė: mokiniai ir mokytojai sugrįžo su nauja energija

Mokytoja Rūta, ar kelionė padėjo jums pasisemti idėjų naujiems mokslo metams?

Būdama Kretose labai galvojau apie mokinius, nes tai – graikų dievų sala, apipinta mitais, kuriuos su dešimtokais analizuojame... Keliavau kalnuose, kur, anot mitų, gimė Dzeusas, kur jis, kūdikis, buvo paslėptas nuo savo tėvo Chronido, kad šis jo nesuvalgytų... Nuolat galvoje sukosi mitas apie Dedalą ir Ikarą, kurie buvo įkalinti Kretos saloje pas karalių Miną; Vaikščiojant po muziejų, kuriame išlikę Minotaurio labirintų fragmentai, filmavau, fotografavau, kad pamokose galėčiau vaikams parodyti, kaip ten iš tikrųjų yra ir buvo prieš keletą tūkstantmečių... Vis svarbiau, kaip vaikams būtų gerai visa tai pamatyti...

Ką kelionės jums duoda kaip mokytojai ir kaip žmogui?

Kelionės išlaisvina, leidžia suvokti, kokia mūsų Žemė graži, nepakartojama; kiek joje daug kultūrų, rasių, kalbų ir tikėjimų... Ir visur žmonės... su savo vieninteliais gyvenimais... Kad susitikčiau su dukra, dažnai tenka ir vienai nukeliauti į kokį Europos ar Vidurinių Rytų miestą. Solo kelionėse patiriu daug nuotykių, sutinku įdomių žmonių. Tai įkvėpia. Kad netikėtai susiklosčiusi paininga situacija tau būtų palanki, tenka panaudoti visas mokytojų reikalingas kompetencijas... Iššūkiai sustiprina, beje, taip pat tikrini, ko esi vertas...

Į kokią šalį ar šalis svajojate nukeliauti?

Mano kelionių programėlėje jau yra 25 šalys. Noriu pamatyti Ameriką, Japoniją, žavi Mongoliją... Taip pat noriu išlaikyti savo tradiciją – visais metų laikais pasižvalgyti nuo Gandingos piliakalnio... Tai juk irgi kelionė – į savo tautos istoriją...

Dėkojame už pokalbį.

Mokytoja R. Paulikienė su dukra Beatrice Balyje (nuotrauka iš asmeninio archyvo)

Mokytoja Edita, į kokią šalį (ar šalis) šią vasarą keliavote?

Kelionės metu aplankiau Čekiją, Vokietiją, Prancūziją ir Italiją.

Kas labiausiai nustebino?

Visada traukia kalnai – jų viršūnėse pasitinka pasaulis po debesimis ir krioklių šniokštimas, kuris žadina vidinį nuotykių troškimą.

Ar patyrėte kokį nors smagų ar netikėtą nuotykių kelionės metu?

Kiekviena diena – smagus nuotykis ir nauja patirtis.

Koks vietinių žmonių bruožas labiausiai įsiminė?

Kultūringumas, šypsena... Žygeivių bendruomenė – ypatinga. Kalnuose nesvarbu, ar moki kalbą, ar ne – visada rasi būdą susikalbėti. Ten visus jungia paprasta taisyklė: padėti vieni kitiems.

Kokį tradicinį patiekalą ragavote ir ar jis jums patiko?

Italijoje, žinoma, nepamiršome paragauti autentiškų picų. Du vakarus skyrėme kelionėms į picerijas, mėgaudamiesi nepakartojamais skoniais.

Jei mokiniai pasirinktų tokį keliavimo būdą, ką rekomenduotumėte jiems būtinai pamatyti?

Esu tikra žygių kalnuose entuziastė – kol leidžia jėgos, mano laisvalaikis lieka aktyvus. Visada siūlyčiau bent kartą išbandyti žygį į kalnus: tai ugdo ištvermę, suteikia vidinį stiprybės jausmą ir atneša tikrą psichologinį poilsį. Vis dėlto kiekvienam reikia pačiam atrasti atsakymą, ar toks poilsis tau artimas, ar visgi ne.

Kada pradėjote žygiuoti į kalnus?

Pirmas kartas buvo prieš 18 metų, bet nuolat pradėjau žygiuoti prieš 6 metus.

Kada įspūdingiausia keliauti į kalnus?

Žiemą keliavome Slovakijos kalnuose – trijų dienų žygis dovanojęs ir pūgą, ir saulės blyksnius. Tikrai pasitvirtino posakis: „Nėra blogo oro, yra tik bloga apranga.“

Kiek aukščiausiai buvote užkopę?

Šią vasarą pavyko pasiekti net 2936 metrų aukštį virš jūros lygio. Tokios akimirkos įkvėpia – juk kiekvieną kartą norisi kopti dar aukščiau.

Ar kelionė padėjo jums pasisemti idėjų naujiems mokslo metams?

Keliaudama visuomet atkreipiu dėmesį į vietinių rankdarbius, jie tarsi pasakoja savo krašto istoriją. Šią vasarą vienoje vitrinoje akis patraukė iš pinikų mazgų nupinta užuolaidėlė. Įkvėpti šio mano atradimo, mūsų 7 klasės mokiniai jau patys mokosi pinti pirmuosius darbus.

Ką kelionės jums duoda kaip mokytojai ir kaip žmogui?

Žmogui svarbu ne tik fizinė sveikata, bet ir psichologinė sveikata, nes ji turi didžiulę įtaką mūsų gyvenimo kokybei, mūsų atliekamam veiklom.

Į kokią šalį ar šalis svajojate nukeliauti?

Svajoju nuvykti į Norvegiją, Lofotenų salyną. Būčiau ir šią vasarą nukeliavusi, bet baigėsi tapatybės kortelės galiojimas.

Dėkojame už pokalbį.

Ožiai Italijoje, mokytoja fotografuoja iš Prancūzijos pusės

Mokytoja žvelgia į Monblano kalną

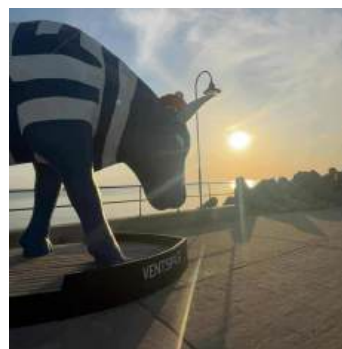
Edelveiso gėlė

Prancūzija

Technologijų mokytoja E. Selenienė Slovakijoje

Patricija Butkutė (6a kl.) Latvijoje

Patricija, kokiose šalyse šią vasarą buvai?

Šią vasarą lankiausi Latvijoje ir Lenkijoje.

Ar pakartotumėi šią kelionę?

Kelionės patiko – buvo smagu pamatyti naujų vietų.

Kas nustebino?

Labiausiai įsiminė tai, kad ten buvo šilčiau nei Lietuvoje.

Kokį tradicinį patiekalą valgei/ragavai?

Viskas buvo savaip įdomu ir skanu.

Į kokią šalį norėtumėi nukeliauti?

Ateityje norėčiau nuvykti į Dubajų.

Atostogos įkvėpė: mokiniai ir mokytojai sugrįžo su nauja energija

Mokytoja Jolanta, į kokią šalį (šalis) šią vasarą keliavote?

Šią vasarą aplankiau Italiją, Kroatiją, Slovėniją, Šveicariją ir Prancūziją. O per Kalėdas turėjau galimybę pakeliauti po Aziją – Filipinus. Kiekviena kelionė man tarsi mažas stebukas, kurį galiu pamatyti savo akimis, paliesti savo rankomis.

Kas labiausiai stebino keliaujant po šias šalis?

Keliaudami aplankėme šalių sostinių įžymias vietas. Kadangi mes keliaujame motociklais, dažniausiai važinėjame kalnų serpantiniais. O tai leidžia ypač pajusti netikėtai besikeičiantį orą – saulę, po valandos rūką ar sniegą, pasigrožėti kalnų ežerais, kriokliais, ledynais, susidurti su laisvai vaikstančiomis karvėmis, ožkomis ar net marmotais. Jei apie konkrečią šalį, tai Italija sužavėjo įspūdingais Dolomitu kalnais, serpantiniais, mažų kalnų miestelių jaukumu, meno ir istorijos gausa. Kroatija – pakrantės vaizdais prie Adrijos jūros, kalnų keliais su jūros panorama, senoviniais miestais ir miesteliais. Slovėnija – kompaktiška, bet labai įvairi: Julijos Alpės, ežerai (Bledo, Bohinjo). Šveicarijoje buvau pirmą kartą. Ji sužavėjo tvarka, švara, kelių kokybe, kvapą gniaužiančiais kalnų perėjimais. Na, o Prancūzija – yra Prancūzija.

Ar patyrėte kokių nors smagų ar netikėtų nuotykių kelionės metu?

Keliaujant motociklais per kalnus nepatirti netikėtumų būtų neįmanoma. Jie lydi per visą kelionę. Bet ne apie juos norisi pasakyti, o apie žadą atimantį kalnų grožį ir ausyse skambančią rašytojo, poeto J. Erlicko frazę: „Už kalnus geriau gali būti tik kalnai, kuriuose tu dar nebuvai“.

Koks vietinių žmonių bruožas labiausiai įsiminė?

Kiekvienoje šalyje praleidome po keletą dienų. O apie vietinių žmonių bruožus, sakyčiau taip:

italai – emocionalūs, draugiški, moka džiaugtis gyvenimu, kroatai – svetingi, nuoširdūs, labai vertina savo kultūrą, slovėnai – ramūs (bent jau taip atrodė), šveicarai – tvarkingi, akivaizdi pagarba taisyklėms, prancūzai – arogantiški, filipiniečiai – net nejaukiai paslaugūs.

Kokį tradicinį patiekalą ragavote ir ar jis jums patiko?

Taip, keliaudami mes būtinai skanaujame tradicinius šalių patiekalus, kuriuos būtina paragauti ir jums, kai lankysitės šiose šalyse: Italijoje – pastą, picą, gelato (ledai), risotto. Kroatijoje – juodąjį rizotą, šviežią žuvį, čepapčius; Slovėnijoje – potica (riešutų vyniotinį), žganci (kukurūzų košę su priedais). Šveicarijoje – fondiu, raclette, šokoladą. Filipinuose – adobo, troškinta vištiena arba kiauliena. Na, o Prancūzijoje svogūnų sriuba neužleidžia pirmaujančio patiekalo pozicijos jokiam kitam. Ar viskas patiko? Nebūtinai.

Jei mokiniai keliautų į šias šalis, ką rekomenduotumėte jiems būtinai pamatyti?

Kalnus. Ir ne tik: Italijoje – Romą, Veneciją ar Veroną. Kroatijoje – Plitvos ežerų nacionalinį parką. Slovėnijoje – Bledo ežerą su pilimi ir sala. Šveicarijoje – Matterhorn kalną arba Jungfrauoch („Europos stogą“).

Ar kelionė padėjo jums pasisemti idėjų naujiems mokslo metams?

O taip! Kelionės plečia akiratį, įkvėpia kūrybiškumui, leidžia rasti naujų pavyzdžių pamokoms.

Ką kelionės duoda mokytojams ir žmogui apskritai?

Poilsį, platesnį požiūrį į pasaulį, įkvėpimo, energijos, naujų temų pokalbiams su mokiniais, asmeninį augimą.

Į kokią šalį ar šalis svajojate nukeliauti?

Islandiją.

Dėkojame už pokalbį.

Prancūzų kalbos mokytoja J. Razmienė (nuotraukos iš asmeninio archyvo)

50 prisiminimų iš praeities

Kaip save pristatytumėi?

Esu Gabrielė, Senamiesčio mokyklos 50-osios laidos mokinė.

Ką labiausiai prisimeni iš mokyklos laikų?

Labiausiai įstrigo mūsų klasės suburtos šventės ir renginiai, triukšmingos bei linksmos judriosios pertraukos ir tos ypatingos pamokų akimirkos, kai mokytojai, palikę griežtąjį vaidmenį, atsiskleisdavo kaip paprasti, šilti žmonės.

Ką palinkėtumėi mokyklai?

Linkiu mokyklai ir toliau būti vieta, kurioje gausu šypsenų, draugystės ir gražių akimirkų, kurios išlieka ilgam.

Kaip save pristatytumėi?

Esu Saulė Šedvydytė, buvusi Plungės Senamiesčio mokyklos mokinė ir mokinių tarybos pirmininkė.

Ką labiausiai prisimeni iš mokyklos laikų?

Sunku išskirti vieną prisiminimą, nes kiekviena diena šioje mokykloje tapo išskirtinė ir vis įdomesnė už praėjusią, tačiau tikriausiai pats šilčiausias prisiminimas išliko iš dienos, kai 9-toje klasėje minėjome klasės auklėtojos D. Rimkienės gimtadienį. Buvo be galo smagu, šilta ir gera kartu su visa klase matyti šypseną auklėtojos veide, jausti bendrą klasių vienybę ir džiaugsmą dėl bendro dalyko!

Ką palinkėtumėi mokyklai?

Gražaus jubiliejaus proga visai mokyklos bendruomenei linkiu neišblėstančio bendrystės ir vienybės jausmo. Linkiu, kad kiekviena diena praleista šioje mokykloje taptų įsimintina, nuoširdi ir kupina gerų emocijų.

Specialusis pedagogas Saulius Dobravalskis

Mokytojai Sauliau, kodėl pasirinkote mokytojo profesiją?

Visi mokiniai, mokydamiesi mokykloje, turi savo tolimesnio gyvenimo tikslą – pasirinkti profesiją. Ir mano pasirinkimas buvo tapti mokytoju. Tiesiog jaučiau, kad galiu dalintis žiniomis, padėti kitiems augti, atrasti save.

Ar patinka dirbti šį darbą?

Mokykloje mokytoju dirbu virš trisdešimt metų. Šis darbas man patinka. Daug kolegų, vaikų jau pažinta. O darbas ištis prasmingas, turiu galvoje ne tik mokymą, bet ir gyvenimiškų vertybių ugdymą.

Kas jums pačiam svarbiau dirbant su vaikais, turinčiais spec. poreikių?

Dirbant su vaikais, turinčiais specialiųjų poreikių, svarbiausia yra kantrybė, empatija. Vaikas yra unikalus, todėl labai svarbu atpažinti jo poreikius, stiprybes, sunkumus ir padėti juos įveikti.

Kaip įsivaizduojate savo vaidmenį mūsų mokykloje?

Mano vaidmuo mokykloje – ne tik padėti specialiųjų poreikių turintiems mokiniams mokytis dalyko, bet ir padėti jiems augti kaip asmenybėms, atrasti savo stiprybes ir jaustis saugiai mokykloje.

Su kokiais iššūkiais dažniausiai susiduria spec. poreikių turintys vaikai?

Specialiųjų ugdymosi poreikių turintys vaikai mokykloje dažnai susiduria su įvairiais iššūkiais: jiems sunkiai sekasi mokytis, jaučiasi vieniši, atstumti, jų dažnai vengia klasės draugai, juos ignoruoja.

Ar turite kokį nors metodą, kuris padeda užmegzti ryšį su mokiniais?

Visi mūsų ugdytiniai – vaikai. Vieni drąsesni, kiti ne tiek drąsūs. Dirbant ir bendraujant mažais žingsneliais, pradedant nuo paprastų užduočių, yra lengviau pasiekti, kad mokinys patirtų sėkmę ir imtų pasitikėti mokytoju.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Laivalaikio metas yra visų laukiamas. Nors laisvo laiko nedaug, bet stengiuosi tą laiką išnaudoti prasmingai: praleisti laiką gamtoje, išvykti ir pažinti kitus Lietuvos miestus, o retkarčiais aplankyti ir svečias šalis.

Dėkojame už pokalbį.

Mokytoja Jolanta, kodėl pasirinkote mokytojos kelią?

Dar pradinėse klasėse žinojau, kad būsiu pradinį klasių mokytoja. Pirmiausia įsimylėjau savo pirmąją mokytoją. Ji man buvo viskas: tikėjau ja, mylėjau ir norėjau būti kaip ji. Vasaros metu su kiemo vaikais dažnai žaisdavome „mokyklomis“ ir aš dažniausiai būdavau jų mokytoja. Tokie vaikystės ir jaunystės viražai vedė mokytojos profesijos link. Ir jau 30 metų dirbu mokytoja.

Kaip jautėtės pirmosiomis dienomis mūsų mokykloje?

Jaučiausi puikiai, sutikau besišypsančius, draugiškus, palaikančius, patariančius kolegas ir administracijos darbuotojus.

Kuo mūsų mokykla Jums atrodo išskirtinė?

Šioje mokykloje gali rasti palaikančią ir profesionalią komandą. Mokykloje - kūrybiška darbo aplinka, kurioje vertinamos naujos idėjos, suteikiama galimybė tobulėti ir realizuoti savo pedagogines vizijas, taip pat draugiškas mokyklos kolektyvas ir pozityvus mikroklimatas.

Kas Jums atrodo svarbiausia pamokoje?

Svarbiausia pamokoje yra sukurti aplinką, kurioje mokinys suprastų, ką ir kodėl jis mokosi, aktyviai dalyvautų mokymosi procese ir gautų reikiamą paramą. Jei pamoka mokinį sudomina, laikas prabėga greitai, o medžiaga atrodo lengvesnė.

Kaip stengiatės užmegzti ryšį su mokiniais?

Domiuosi mokinių idėjomis, jausmais. Elgiuosi su mokiniais, kaip su asmenybėmis, turinčiomis unikalų požiūrį.

Koks yra Jūsų didžiausias mokytojo įkvėpimas ar autoritetas?

Kūrybiškumas, augimas kartu su vaikais, tobulėjimas.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Mėgstu pasinerti į knygų pasaulį ir atrasti naujas istorijas, o kelionės man suteikia galimybę pažinti pasaulį iš arčiau.

Kokį palinkėjimą norėtumėte pasakyti mokyklos bendruomenei?

Linkiu įkvėpimo, pažinimo džiaugsmo, naujų galimybių, įdomių pažinčių.

Dėkojame už pokalbį.

Enterviu parėngė mokyklos žurnalistų būrelis

Pradinį klasių mokytoja Jolanta Valaišienė

50 prisiminimų iš praeities

Kaip save pristatytumėte?

Senamiesčio mokyklą baigiau prieš daug metų, taip seniai, kad tikslaus skaičiaus nepamenu. Praėjo 25-eri ar daugiau metų. Šiuo metu pati dirbu mokykloje anglų kalbos mokytoja. Visada galvojau ir svajoju apie šią specialybę, tad baigus mokyklą, nebuvo sunku nuspręsti, ką veikti ateityje.

Ką prisimenate iš mokyklos laikų?

Senamiesčio mokykla... Tiek daug metų praėjo, bet vis dėlto išlikę kai kurie ryškūs prisiminimai. Buvau tyli ir paklusni mokinė. Tokia, kurią mokytojai mėgo, nes nekėliau jokių problemų. Iki pat šiol prisimenu savo auklėtoją, rusų kalbos mokytoją Oną Šimkutę. Šio žmogaus neįmanoma nepaisinti. Ji mus labai mylėjo, stengėsi ir kovojo už mus. Auklėtojos ryškus charakteris ne visiems patiko. Niekad jos nepamiršiu. Kitas prisiminimas - tai, kad esu ne meno žmogus. Nemokėjau ir, aišku, dabar nemoku piešti. 12 klasėje, dailės pamokoje, reikėjo pasirinkti ir padaryti didelį baigiamąjį darbą. Aš, visiškai nemokėdama piešti, nusprendžiau tą darbą įamžinti ant mokyklos sienos, netoli direktoriaus kabineto. Koks buvo pasitikėjimas savimi. Beje, tas darbas iki šiol tebėra.

Ką palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Mokyklai palinkėsiu gyvuoti dar daug ir ilgai, išlaikyti pozityvumą, kurio mums taip trūksta. Mokytojams - stiprybės ir kantrybės. Reikia gerbti ir mylėti mokytojus, nes jie padeda judėti mūsų vaikams į priekį.

Daiva Paulikienė

Enterviu parėngė Martyna Šedvydytė

Atostogos įkvėpė: mokiniai ir mokytojai sugrįžo su nauja energija

Deimante, kokiose šalyse šią vasarą buvai?

Buvau Danijos Bornholm saloje ir Švedijoje.

Ar pakartotumėi išvyką?

Tikrai pakartočiau ir kartosime, nes su šeima kiekvieną vasarą plaukiame iš Lietuvos į Švediją ir nuo Švedijos į Daniją.

Kas nustebino?

Stebino vaizdai. Švedijoje būname trumpai, bet ten labai gražu. Oras geras, daug gražių pievų ir žydras dangus. Danijos sala Bornholm yra mažytė, tačiau labai graži, nemažai pramogų, pvz., Pramogų ir vandens parkas bei Drugelių parkas.

Kokį tradicinį patiekalą valgei/ragavai?

Valgiau Danijos Bornholmo tradicinį patiekalą „Sol over Gudhjm“, lietuviškai „Saulė virš Gudhjm“, lietuviškai „Saulė virš Dievo žemės“. Tai yra atviras sumuštinis su rūkyta silke, juoda duona ir žaliu kausinio tryniu.

Į kokią šalį norėtumėi nukeliauti?

Labiausiai norėčiau nuvykti į Italiją arba Ispaniją, nes man labai patinka jų kultūra, kalba ir šalių vaizdai.

Dėkojame už pokalbį.

Deimantės Rapalytės (7c kl.) asmeninės nuotraukos iš kelionių

Senamiesčio mokyklos 50-asis Rugsėjis

Saugaus eismo pamokėlės

Edukacinė išvyka į Palangos gintaro muziejų

Integruota lietuvių kalbos ir literatūros bei muzikos pamoka, skirta M. K. Čiurlioniui atminti

Poeto Vytauto Mačernio takais

Europos paveldas 2025

Tyrėjų naktis 2025

Europos kalbų diena

Informaciją rinko Simas Ubavičius, 7b klasės mokinys

Ontė Lebedėlė pasitinka rugsėjį

Ontė Lebedėlė miega sau giliai
Girdi sau melodiją skambančią gražiai:
„Mums kalba kiekvienas
Senamiesčio kiemas,
Ten pasakas skaitėm seniai“.

Suprato Ontelė - atostogos baigės
Ir grįžt į mokyklą jau laikas tikrai.
Svajoti, užaugti Ontelė juk nori
Ir būti mokyklos pirmūnu tikrai...

Gal šiemet Ontelė
Išdaigų nekrės?
Gal bus elgesys pavyzdingas?
Tik vieną jis žino
tikrai ir gerai -
jis ilgisi savo mokyklos!

Iliustravo Gustė Milašutė, 6a kl.

Eiliavo žurnalistų būrelis nariai

Laikraščio „Pertrauka“ kolektyvas

Jaunųjų žurnalistų būrelis vadovė - lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Kristina Untulytė-Kleinienė.

Jaunieji žurnalistai: Danielė Gelumbickytė, Luka Rybakobaitė, Urtė Ravickaitė (7c kl.), Martyna Šedvydytė, Simas Ubavičius (7b kl.), Luknė Vaicikauskaitė (6c kl.), Paula Adomavičiūtė, Morena Garytė, Gustė Milašutė, Roberta Ravickaitė, Lukrecija Šimkutė, Lėja Baltrušytė (6a kl.).